

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо оподаткування податком на прибуток операцій за договором управління майном та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Питання 1,2.

У цивільному законодавстві правові відносини, що виникають за договором управління майном, встановлюються статтями 1029 – 1045 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ).

Відповідно до ст. 1029 ЦКУ за договором управління майном одна сторона (установник управління) передає другій стороні (управителеві) на певний строк майно в управління, а друга сторона зобов'язується за плату здійснювати від свого імені управління цим майном в інтересах установника управління або вказаної ним особи (вигодонабувача). Предметом договору управління майном можуть бути підприємство як єдиний майновий комплекс, нерухома річ, цінні папери, майнові права та інше майно (п. 1 ст. 1030 ЦКУ).

Статтею 1032 ЦКУ визначено, що установником управління є власник майна.

Управитель, якщо це визначено договором про управління майном, є довірчим власником цього майна, яким він володіє, користується і розпоряджається відповідно до закону та договору управління майном. Договір про управління майном не тягне за собою переходу права власності до управителя на майно, передане в управління (ст. 1033 ЦКУ).

При цьому майно, передане в управління, має обліковуватися в управителя на окремому балансі, і щодо нього ведеться окремий облік (ст. 1030 ЦКУ).

Відповідно до п.п. 133.1.1 п. 133.1 ст. 133 Кодексу до платників податку на прибуток належать суб'єкти господарювання – юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім неприбуткових підприємств, установ, організацій та суб'єктів господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності.

Згідно з п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Кодексу (п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу).

Кодекс не містить положень щодо окремого обліку результатів діяльності за договорами управління майном.

Прибуток від кожного договору управління майном та винагорода за управління майном враховується при визначенні фінансового результату до оподаткування установником управління та управителем майна згідно з правилами бухгалтерського обліку.

Питання 3.

Відповідно до п. 1 ст. 1034 ЦКУ вигоди від майна, що передане в управління, належать установникові управління.

Згідно з п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3 - 141.4.6 та 141.4.11 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Виходячи з викладеного, якщо установник управління є нерезидентом, а управителем майна – резидент, то виплата вигоди від майна є доходом з джерелом походження з України, отриманим таким нерезидентом від провадження господарської діяльності. Резидент утримує податок з таких доходів, за ставкою в розмірі 15 відсотків їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.